

Niech żyje rząd
robotniczy
i włościański!

Warunki Prenumeraty.

w Warszawie z odnośnieniem
miesięcznie Zł. 4.—
bez odnośnienia „ 3.50
na prowincji miesięczn. „ 4.—
Zagranicą „ 6.—
Za zmianę adresu 50 groszy

Redakcja przyjmuje interesantów od
1—2 po poł. Za zwrot rękopisów
redakcja nie odpowiada.

Administracja czynna od 9 do 5 bez
przerwy. Kasa czynna od 11 do 1
Rachunki płatne w środy.

Telef. Redakcji 176-70. Admin. 120-13.

NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!

Geny ogłoszeń:

w tekście (przed kron.) 25 groszy
nekrologi 10 „
zwyčajne 15 „
drobne za jeden wyraz 10 „
Ceny ogłoszeń należy rozumieć
za wiersz wysokości 1 milimetra

Dla poszukujących pracy 50% rabatu
Ogłoszenia w № niedziel. o 25% drożej
Fantazyjne i tabele (bilanse) 50% ..

Ogłoszenia przyjęte po zamknięciu
Administracji o 10% drożej

Za terminowy druk ogłoszeń Admini-
stracja nie odpowiada.

Redakcja i Admin. Warecka 7
Konto czekowe P. K. O. Nr. 175.

Numer pojedynczy 15 groszy.

Towarzyski i Towarzysze! Robotnice i Robotnicy! Pamiętajcie o „Dniu Kobiet” 21-go Czerwca.

„Dzień Kobiet”

W niedzielę dnia 21 czerwca o godz. 11
rano odbędzie się

UROCZYSTE AKADEMJE

1) W sali Teatru Praskiego, Zygmuntowska. 2) W sali Teatru Powszechnego ul. Leszno róg Żelaznej. 3) W sali Muzeum Przemysłu i Rolnictwa, Krakowskie Przedmieście 66, oraz o godz. 1 po poł.:

4-TA WIELKA AKADEMJA

na Rynku Starego Miasta, pod gołem niebem.

Przemawiać będą posłowie miasta Warszawy: Zofia Prauss, Rajmund Jaworowski, Norbert Barlicki, Feliks Perl, radni: dr. Budzińska - Tylicka, Adam Szczypiorski, Stanisława Woszczyńska, Jan Niwiński i inni.

W części koncertowej biorą udział pp. artyści i artystki teatrów: Polskiego, Wielkiego i Zrzeszenia Artystów Scen Polskich (Teatr Praski): Ignacy Dygas, Aleksander Zelwerowicz, Marja Strońska, Marja Balcerkiewiczówna, Wiktor Biegański, Warnecki, Jan Niwiński, dyrektor Teatru Praskiego — Mieczysław, Jadwiga Mieczysław, Wiktor

Wandycz, Ignacy Wiśniewski, Stanisław Staniewski, Ima Hallen, Leokadja Lipińska.

Chóry: Opery i Gazowni, Orkiestry Związku Gazowni (męska), Koła Kobiet - gazowniczek (mandolinistki), Związku Elektryków, Związku Tramwajarzy, Związku Pocztowców, Związku robotników miejskich, Związku dozorców domowych, fabryki Gerlacha i inne.

2 WIELKIE ZABAWY DLA DZIECI

odbędzie się o godz. 4 po poł.

w lokalach: Związku Metalowców, Leszno 53, i Związku Dozorców Domowych, Leszno 48.

W razie niepogody koncert pod gołem niebem na Rynku Starego Miasta przeniesiony zostanie do cyrku przy ul. Ordynackiej.

Warszawski Wydział Kobiety P. P. S. prosi dzielnice i związki o wysyłanie towarzyszek, nadających się do milicji, do lokalu Wydziału Kobiety (Leszno 53 parter wejście w podwórzu), w celu otrzymania instrukcji i opasek od komendantki — Tomaszewskiej.

Dyżury codziennie od godz. 6—8 wiecz.

Polityka zagraniczna sowietów.

Od czasu, kiedy bolszewicy przekonali się o nieizszczałności swych przewidywań o bliskiej rewolucji światowej, zatracili oni własny program polityki zagranicznej i zaczęli się wkiwać w gąszcz sprzeczności, z których jednym wyjściem staje się awanturizm. Wśród tych sprzeczności uderzają szczególnie swą jaskrawością: 1) NEP (nowa polityka ekonomiczna), idąca na ugodę z kapitałem zagranicznym, a w jednej z nią linii — frazesy o rewolucyjnej nieprzejednanej walce z kapitałem, 2) wychwalanie Rosji i komunizmu, jako jedynej ości pokoju, a w parze z tem — olbrzymie zbrowienia sowietów, pucze komunistyczne za pieniądze moskiewskie, wyśmiewanie pacyfizmu socjalistów. A nie mając programu twórczego, sowiety z konieczności zaczęły się przystosowywać do zmiennych sytuacji polityki międzynarodowej, stając się jej odbiciem i wyszukując koniunktury chwili do swych celów niszczyielskich. Nazywa się to w języku komunistów „manewrowaniem”.

Otóż warto przyjrzeć się, jak wyglądają manewry sowieckie w świetle zmian w polityce międzynarodowej ostatnich czasów. Wydarzeniem historycznej doniosłości był upadek rządu Mac Donalda, przyjęty z nieukrywaną radością przez Rząd sowiecki. Dlaczego? Przecież Mac Donald uznał ten Rząd i z tego powodu — może pośrednio — przedwcześnie został obalony. Ale Mac Donald był jednym z twórców Protokołu Genewskiego, wobec którego sowiety odniosły się zdecydowanie wrogo, jako do środka prawdziwej pacyfikacji świata, a wszelka pacyfikacja, wszelkie utrwalenie pokoju budzi u sowietów nienawiść i jest im nie na rękę. Krzywo i niechętnie patrzyły one już na projekt Dawesa, na układ londyński, gdyż tą drogą Niemcy, zbliżając się do Francji i Zachodu, oddalały się od Rosji, a jednocześnie zmniejszały się szanse targ europejskich, niepokoju i wojen. Protokół genewski zaś, tworząc podwalinę pokoju powszechnego, stawiał Rząd sowietów, jako mąciela po-

koju, poza nawias istotnego ruchu pokojowego i jakby piętnował z góry za wszelkie możliwe wykroczenia przeciwko pokojowi.

Na miejsce Mac Donalda przyszedł Baldwin i Chamberlain. Sowiety powinny były się cieszyć z tej zmiany. Istotnie rząd konserwatywno-imperjalistyczny, odrzucający protokół genewski, był wcale po myśli Moskwy, ponieważ „zaostrzył sytuację” ogólną przez porzucenie myśli o pokoju powszechnym i wzmocnienie Ligi Narodów. Na tym punkcie Londyn i Moskwa zeszyły się w swej pogardzie dla „zludzeń pacyfistycznych” Mac Donalda i Herriota.

Ale cóż, kiedy tenże rząd Baldwin-Chamberlaina zapoczątkował politykę antyrosyjską i antybolszewicką, która nie tylko przekreśliła politykę porozumienia Mac

Donalda, lecz godzi w każdy śmielszy i samodzielnniejszy ruch Moskwy na terenie międzynarodowym. Anglja, razem z Ameryką, tworzą potężną zapórę przeciwko rozszerzaniu się wpływów Rosji sowieckiej i jej podźwignięciu gospodarczemu.

Ale Anglja i Ameryka są bezsilne wobec propagandy komunistycznej w posiadłościach angielskich Azji i Afryki, w kolonjach amerykańskich, w Chinach i t. d. Bczsilne dlatego, że polityka kapitału zachodniego tworzy wymarzony grunt dla agitacji komunistycznej. Jest to polityka ciasno-imperjalistyczna, nie licząca się zupełnie z powojenną zrewoltowaną psychiką narodów wyzyskiwanych i ciemniejszych. Każdy trzeźwo patrzący polityk zdaje sobie sprawę, że ruchy narodowe w Chinach, Indjach, Egipcie, Marokku itd. nie są przejściowym buntem niewolników, lecz wielkim historycznym zjawiskiem, z którym Europa liczyć się musi w interesie własnym. Błędy kapitału umiejętnie i systematycznie wyzyskuje Rząd sowiecki. Im więcej Moskwa ponosi klęsk w Europie, tem więcej szuka ona sobie zadośćuczynienia w Azji. I trzeba przyznać, że jedynie w wytrwałem podkopywaniu wpływów imperjalizmu wielkich mocarstw w Azji i Afryce sowiety mają program, który urzeczywistniają przy pomocy... tychże mocarstw.

Na antysowiecki kurs Rządu angielskiego sowiety odpowiedziały wkrótce po zwycięstwie konserwatystów puczem estońskim w dniu 1 grudnia 1924 r. Był to pucz znamieny! Wyrażała się w nim jakgdyby również radość sowietów z obalenia Protokołu Genewskiego. Pucz ten pokazał, na co narażone są mniejsze i słabsze narody, o ile układ powszechny nie będzie czuł nad ich bezpieczeństwem i nie poręczy im pokoju.

Sowiety odnosiły się wrogo do Protokołu, ale niezbyt przychylnie przyjęły też pakt bezpieczeństwa, przygotowany się na Zachodzie. Pakt ten istotnie posiada dla Moskwy dużo stron ujemnych. Równie jak Protokół, wciąga on Niemcy do systemu polityki zachodniej i osłabia znaczenie traktatu z Rapallo. Niemcy przez wstąpienie do Ligi Narodów pozostawiają jedynie Rosję poza Ligą, odosobniając ją w ten sposób wobec państw kulturalnych świata.

Briand i Chamberlain.

„Zupełne porozumienie”.

(Z „Daily Herald”).

W dzisiejszym numerze:

KARYKATURA. „ZUPEŁNE POROZUMIENIE”.

POLITYKA ZAGRANICZNA SOWIETÓW.

B. Ziemięcki. UCHWAŁY VII MIĘDZ. KONFERENCJI PRACY.

„PORZĄDECKI” W MIN. SPRAW WOJSK.

SPRAWA USUNIĘCIA GEN. DĄBKOWSKIEGO ZE STANOWISKA SZEFA DEPARTAMENTU.

KOMISJA REFORM ROLNYCH PRZYJĘŁA W TRZECIM CZYTANIU USTAWĘ „O PARCELACJI I OSADNICTWIE”.

KREDYTY BUDOWLANE.

WIADOMOŚCI Z ŁODZI.

„JUBILEUSZ” SENATU.

KOMENDANT POLICJI W SUPRASŁU TLUCZE SZABLĄ BEZROBOTNYCH, PRZYBYŁYCH PO ZAPOMOGLI.

POTWORNY MORD W ZGIERZU.

ODCINEK: ODEZWA SOC. Z PRZED 80-IU LAT. LIST KS. ŚCIEGIENNEGO. (Ciąg dalszy).

Dlatego to Moskwa, pomstując na Angję za ten pakt, stara się odciągnąć Francję od Anglii, obiecując jej „przysmaczki” kolonialne w Azji, odebrane Anglii i Ameryce, a jednocześnie grozi Niemcom, by nie dały się wciągnąć w pułapkę angielską. Moskwa jest silnie rozdrażniona z powodu paktu, który istotnie utrudni jej robotę w krajach zachodnich.

Ale tem większe niebezpieczeństwo kryje w sobie to rozdrażnienie dla państw Europy środkowej i południowej, oraz dla państw bałkańskich. Jednostronny pakt, pozostawiający państwa te na tasce i nielące Niemiec i Rosji, nie należącej nawet do Ligi Narodów! — tworzy tu ognisko wszelkich ryzykanych eksperymentów i bezkarnego awanturnictwa, które mogą drogą kosztować Europę całą. Jednostronny pakt nadreński jest niedogodny dla Rosji sowieckiej z punktu widzenia jej doraźnych interesów, ale otwiera on znów pole do wzmożonej działalności w sąsiednich krajach zachodnich i do propagandy wewnętrznej na rzecz przenoszenia „rewolucji” bolszewickiej do tych krajów. Już Frunze, następcą Trockiego, nawołuje swe wojska do „obrony rewolucji przed jej wrogami” i przepowiada rychłą wojnę, wielką, „ostatnią”, budząc i odgrzewając ducha napastliwego w armji sowieckiej. A nie jest wcale rzeczą wyłączone, że Rosja i Niemcy, chwilowo poróżnione z powodu paktu nadreńskiego, podadzą sobie ręce, gdy poczują możliwość oblowienia się kosztem sąsiadów. Hndenburg i Zinowjew porozumieli by się wmię, bez traktatów pisanych i bez długich konferencji.

Nie jest to niebezpieczeństwo dnia dzisiejszego czy jutra. Ale jednostronny pakt zachodni, przy utrzymaniu obecnego stanu rzeczy między innymi państwami może w pewnych warunkach doprowadzić do groźnych starć w Europie środkowo-południowej, a przewidująca polityka powinna możliwości takie udaremnić, lub przynajmniej doprowadzić do minimum prawdopodobieństwa.

J. M. B.

